

Sygn. akt VU 146/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Justyna Kuchberska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2017 r. w Kaliszu

odwołania Agencji Ochrony (...) K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

- z dnia 03 stycznia 2017 r. nr (...)((...)) dot. O. S. (1)

- z dnia 03 stycznia 2017 r. nr (...)((...)) dot.

O. S. (2)

- z dnia 12 grudnia 2016 r. nr (...)((...)) dot. Z. N.

- z dnia 3 stycznia 2017 r. nr (...)((...)) dot. O. S. (3)

- z dnia 03 stycznia 2017 r. nr (...)((...)) dot. T. S.

- z dnia 18 stycznia 2017 r. (...) dot L. V.

- z dnia 20 grudnia nr (...)((...)) dot. O. K.

w sprawie Agencji Ochrony (...) K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie ubezpieczenia i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

1. Oddala odwołania

2. Zasądza od odwołującego Agencji Ochrony (...) K. S. w W. na rzecz organu rentowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 300,00 zł tytułem zwrotu kosztu zastępstwa procesowego.

3. Nie obciąża odwołującego pozostałą częścią kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego.

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...)z dnia 20 grudnia 2016 r. znak (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe oraz wypadkowe oraz składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych O. K.podlegającej ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Agencji Ochrony (...)wynosi grudniu 2014 r. kwotę 1050,00 zł, w lutym 2015 r. – kwotę 1050,00 zł a na ubezpieczenie zdrowotne we wskazanych wyżej miesiącach – kwotę po 931,77 zł za każdy miesiąc.

Decyzją nr (...)z dnia 3 stycznia 2017 r. znak (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, składek na Fundusz Pracy oraz składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych O. S. (1)podlegającego ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Agencji Ochrony (...)wynosi styczniu 2015 r. kwotę 3050,00 zł a na ubezpieczenie zdrowotne we wskazanym wyżej miesiącu – kwotę 2706,57 zł.

Decyzją nr (...)z dnia 3 stycznia 2017 r. znak (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, składek na Fundusz Pracy oraz składek na Fundusz gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych O. S. (2)podlegającej ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Agencji Ochrony (...)wynosi: styczniu 2016 r. kwotę 3050,00 zł a składek na ubezpieczenie zdrowotne w tym miesiącu – kwotę 2706,57 zł.

Decyzją nr (...)z dnia 19 grudnia 2016 r. znak (...)organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, oraz składek na Fundusz gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych Z. N.podlegającego ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Agencji Ochrony (...)wynosi w grudniu 2014 r. kwotę 1050,00 zł a składek na ubezpieczenie zdrowotne w tym miesiącu – kwotę 931,77 zł.

Decyzją nr (...)z dnia 3 stycznia 2017 r. znak (...)organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, składek na Fundusz Pracy oraz składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych O. S. (3)podlegającego ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Agencji Ochrony (...)wynosi grudniu 2014 r. kwotę 2050,00 zł a na ubezpieczenie zdrowotne we wskazanym wyżej miesiącu kwotę 1819,17 zł.

Decyzją nr (...)z dnia 3 stycznia 2017 r. znak (...)organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, składek na Fundusz Pracy oraz składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych T. S.podlegającej ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Agencji Ochrony (...)wynosi grudniu 2014 r. kwotę 2050,00 zł a na ubezpieczenie zdrowotne we wskazanym wyżej miesiącu kwotę 1819,17 zł.

Decyzją nr (...)z dnia 18 stycznia 2017 r. znak (...)organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, składek na Fundusz Pracy oraz składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych L. V.podlegającej ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Agencji Ochrony (...)wynosi styczniu 2015 r. kwotę 3050,00 zł a na ubezpieczenie zdrowotne we wskazanym wyżej miesiącu kwotę 2706,57 zł.

Od każdej z powyższych decyzji odwołanie złożyła Agencja Ochrony (...), domagając się jej zmiany i ustalenia iż od kwot wskazanych w decyzjach nie powinny być odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne.

Organ rentowy wniósł o oddalenie każdego z odwołań.

Sąd połączył do wspólnego rozpoznania sprawy z odwołań od podanych wyżej decyzji.

Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze strony ubezpieczonych wskazanych w każdej decyzji. Po ich wezwaniu do udziału w sprawie, żaden z ubezpieczonych nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił co następuje:

Agencja (...) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). Działalność jest prowadzona od stycznia 2006 r. Była to działalność ochroniarska. Prowadzi działalność także jako agencja zatrudnienia wpisana do rejestru tych agencji od kwietnia 2014 r. – wpisana do rejestru agencji zatrudnienia prowadzonego przez Marszałka Województwa (...) – nr. (...).

/ bezsporne /

Firma (...) wykonywała usługę dla różnych firm, nazwanych odbiorcami finalnymi. Organizacją, dostarczaniem niezbędnego sprzętu, surowca zajmował się odbiorca finalny. Usługi wykonywane były na rzecz Spółki (...), (...) S.A. w O. (1), I. Gospodarstwo Rolne w B. w oparciu o zawierane z tymi podmiotami umowy o świadczenie usług. Usługi miały polegać na uboju i rozbiórce oraz pakowaniu drobiu. W dniu 28.04.2014 r. i 30.04.2014 r. została zawarta przez Agencję (...) umowa o świadczenie usług z (...) S.A. w O. (1). Agencja miała wykonywać usługi na rzecz D. swoimi zasobami kadrowymi w miejscu działalności D., w czasie i miejscu wskazanym przez D., z materiałów i przy użyciu urządzeń D., za jego wskazówkami, przy użyciu odzieży roboczej dostarczonej przez D., po przeszkoleniu pracowników przez D., pod kontrolą D. i przy sprawdzaniu jakości przez D..

(dowód: umowy o świadczenie usług, zeznania K. S. w aktach sprawy VU 151/17 oraz w aktach ZUS)

Firma Agencja Ochrony (...) dla realizacji swojej działalności zawarła z każdym z ubezpieczonych umowę zlecenia na okres objęty odpowiednią decyzją oraz umowę o dzieło na taki sam okres. Umowa zlecenia dotyczyła czynności związanych z ubojem drobiu wodnego, a umowa o dzieło dotyczyła pakowania wskazanej w umowie ilości sztuk drobiu.

Umowy były realizowane w ten sposób, iż na hali na linii produkcyjnej odbywał się ubój drobiu. Potem drób był patroszony, dzielony, paczkowany. Nie były wymagane jakiegokolwiek kwalifikacje. Przed zawarciem umów były przeprowadzane badania lekarskie i przeszkolenie bhp. Prace były wykonywane w miejscu działalności odbiorcy finalnego. Niezbędny sprzęt, odzież roboczą, materiały dostarczał odbiorca finalny. Pracę nadzorował pracownik D.. Rozliczenie z ilości wykonanych sztuk dokonywała M. S.. Z uboju rozliczenie było według ilości wykonanych sztuk, a z pakowania z ilości przepracowanych godzin. Praca wykonywana była w ciągu produkcyjnym – najpierw ubój a następnie rozbiórka i pakowanie drobiu. Praca wykonywana była w zależności od ilości drobiu do przerobienia. Wynagrodzenie było uzależnione od ilości sztuk w przypadku uboju drobiu, natomiast co do pakowania według ilości przepracowanych godzin. Wynagrodzenie wypłacane było w gotówce. Nie było przypadku wadliwego wykonania pracy, gdyż brygadzysta nadzorował na bieżąco wykonywanie czynności przez wykonawcę. Praca wykonywana była osobiście przez wykonawców. Można było uzgodnić nieobecność wykonawcy. Rachunki wystawiało biuro K. S. w oparciu o karty pracy oraz ilość godzin pracy.

Osoby wykonujące pracę otrzymywały wynagrodzenie.

dowód: umowy o dzieło, zeznania świadków: P. E., M. S. w sprawie VU 118/17, K. W. w sprawie VU 1344/16, zeznania odwołującego w sprawie VU 146/17.

Każdy z ubezpieczonych otrzymał wynagrodzenie z tytułu umowy o dzieło jak i z tytułu umowy zlecenia.

/ bezsporne /

Sąd odmówił wiary zeznaniom odwołującego i świadków, w części dotyczącej tego, iż strony łączyły umowy o dzieło, a to z przyczyn podanych niżej.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń, odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 w związku z art. 13 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13.10.1998 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 121.) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Z mocy art. 13 pkt. 2 zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie, jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt 1 e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27.08.2004 r. (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz.581.) obowiązującej od dnia 1.10.2004 r. osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu Cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przysyłanie w wyznaczonym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 (to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), jeżeli w umowie określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Na wstępie wskazać należy, że umowa zlecenia i umowa o dzieło to podstawowe kontrakty usługowe, konkurencyjne w stosunku do umowy o pracę. Różnica między tymi dwoma rodzajami umów jest dla podmiotów zatrudniających bardzo istotna, bowiem wiąże się z różnymi konsekwencjami prawnymi. Prawidłowa kwalifikacja zawieranej umowy nie zawsze jednak jest sprawą oczywistą. Podczas gdy umowy o dzieło rodzą określone obowiązki z punktu widzenia ubezpieczeń społecznych odnośnie naliczania i odprowadzania składek ubezpieczeniowych tylko wówczas, gdy są zawierane z własnymi pracownikami, to umowy zlecenia pociągają za sobą skutki ubezpieczeniowe bez względu na to, z kim są zawierane – z własnym pracownikiem czy z osobą z zewnątrz. Zatem jeśli dana umowa zostanie błędnie uznana nie za umowę o dzieło, ale za umowę zlecenia, to naliczenie w stosunku do niej składek na ZUS będzie niedozwolone, podobnie jak brak naliczenia składek w przypadku umowy zlecenia, która niewłaściwie została zakwalifikowana jako umowa o dzieło. Decydująca jest treść, a nie nazwa umowy. Aby prawidłowo ustalić, z jaką umową mamy w danym przypadku do czynienia, tzn. czy jest to umowa zlecenia, czy umowa o dzieło, należy kierować się jej treścią, zadaniem, jakie osoba zatrudniana ma do wykonania, czyli istotą obowiązków umownych, jakie osoba ta na siebie przyjmuje.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest kwalifikacja prawna czynności wykonywanych w ramach zawartej umowy zawartych między ubezpieczoną a firmą (...) tj. ocena czy czynności te wykonywane były na podstawie

umowy zlecenia czy umowy o dzieło, czego pochodną jest ustalenie obowiązku uiszczenia odpowiednich składek ubezpieczeniowych.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać należy, iż stosownie do art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). W doktrynie panuje pogląd, że przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Stosownie do treści art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przedmiotem umowy jest zatem zobowiązanie do wykonania określonego dzieła, które może mieć charakter materialny, jak i niematerialny, zaś sama umowa jest umową rezultatu.

Umowa o dzieło, zresztą podobnie jak i zlecenia/świadczenia usług została w pełni uregulowana w kodeksie cywilnym. Zatem ustalając charakter prawny zawartej pomiędzy stronami czynności prawnej, badać należy poszczególne cechy tych umów określone w przepisach kodeksu cywilnego.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w i rozumieniu art. 750 k.c.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21.12.1993 r. sygn. III AUr 357/93. opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, póź. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26.01.2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, póź. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13.03.1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 1968, Nr 1, póź. 5/.

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, o jaki umawiają się strony, musi być z góry określony, i może przyjmować zarówno postać materialną jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest, aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Dzieło musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności.

Tymczasem umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. W umowie zlecenie można wskazać rezultat, który powinien być osiągnięty, a podejmujący zlecenie powinien podejmować starania by go osiągnąć. Jednak w odniesieniu do umowy zlecenia po pierwsze nie da się określić zamierzonego rezultatu w sposób pewny, a po drugie nie sposób przewidzieć, w jakim stopniu zostałby on osiągnięty.

W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienia doprowadziły do konkretnego, w przyszłości, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku,

są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia, tj. przedmiotem istotnym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 21.12.1993 r. III AUr 357/93).

Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy, jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.03.2000 r. sygn. II UKN 386/99, opubl. OSNP2001/16/522).

A zatem z umową rezultatu mamy do czynienia wtedy, gdy spełnienie świadczenia przez dłużnika polega na doprowadzeniu do określonego efektu. W tego typu umowach jedynie taki stan będzie uznany za wykonanie zobowiązania. Z kolei z umową starannego działania jest związany obowiązek dłużnika działania w sposób sumienny w kierunku osiągnięcia danego rezultatu, przy czym już samo sumienne działanie jest spełnieniem świadczenia, niezależnie czy ostatecznie zostanie osiągnięty zamierzony rezultat czy nie. (Kosmus B. artykuł „Kilka mitów z zakresu teorii umów” GSP 2000/2/309 teza 2).

Zdaniem Sądu zawarta pomiędzy ubezpieczonymi, a firmą (...) umowa jest umową starannego działania, bowiem na jej podstawie zlecający oczekiwał od zleceniobiorcy wykonywania pracy polegającej na przetworzeniu określonej ilości mięsa drobiowego.

Istotą pracy każdego z ubezpieczonych było dokonanie obróbki określonej ilości mięsa drobiowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle przeprowadzonych rozważań, umowy zawartej pomiędzy odwołującą a każdym z ubezpieczonych nie można uznać za umowy o dzieło, gdyż wykonywane przez te osoby czynności są charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług.

Nadto wskazać należy, że wypłata wynagrodzenia nie była uzależniona od żadnego rezultatu czy wyniku. Wynagrodzenie wypłacane było od ilości przerobionego mięsa.

Podkreślenia wymaga, że także sposób wykonania umowy nie został pozostawiony w zasadzie uznaniu wykonującego pracę co jest charakterystyczne dla umów o dzieło. W przedmiotowej sprawie pracownicy wykonywali umowę w miejscu, czasie i na zasadach ściśle określonych przez zlecającego zadanie firmie (...).

Kolejną cechą wskazującą na to, że zawarta umowa nosi cechy umowy zlecenia jest to, że przyjmujący zlecenie musi w zasadzie wykonać czynność, do której się zobowiązał osobiście, powinien przy tym działać z należyłą starannością. Dopuszcza się możliwość wykonania zlecenia przez osobę trzecią - zastępcę. Powierzenie zlecenia osobie trzeciej jest możliwe wtedy, gdy to wynika z umowy, następuje po zawiadomieniu o tym fakcie dającego zlecenie, a przyjmujący zlecenie odpowiada za niewłaściwe działanie zastępcy, ale tylko na zasadzie winy w wyborze.

Z zawartej pomiędzy stronami umowy nie wynika, że zleceniobiorca mógł powierzyć wykonywanie zlecenia osobie trzeciej bez zgody spółki. Gdy zdarzyło się, iż pracownik nie mógł przyjść wykonywać pracy, pracę wykonywała inna osoba. Dla danej osoby nie była przydzielona konkretna partia mięsa, tak, że gdy danej osoby nie było pracę wykonywali obecni. Nie było więc problemu zastępowania osoby przy danej pracy, tylko wykonywania w danym dniu pracy przez mniejszą liczbę osób.

Z regulacji kodeksowej umowy o dzieło wynika, że przyjmujący zamówienie nie ma co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu. Pracownicy

w niniejszej sprawie w przypadku wadliwego działania, dokonywali poprawek. Gdy dana osoba nie wykonywała poprawek, wynagrodzenie za wykonanie partii otrzymywał dokonujący poprawek.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle tak poczynionych ustaleń faktycznych, umowy zawartej pomiędzy firmą (...) a ubezpieczoną nie można uznać za umowę o dzieło. W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż rzeczywistą wolą stron umowy było świadczenie usług a nie wykonanie dzieła, gdyż to nie wynik, ale określone działania były istotne dla realizacji umowy i z tych też działań pracownicy byli rozliczani.

Istotą umowy o dzieło jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Umowa o świadczenie usług jest zaś umową starannego działania, zatem jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do określonego rezultatu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26.01.2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl. OSA 2008/3/5). Takie też czynności były wykonywane przez pracowników. Treścią bowiem zobowiązania pracowników było wykonywanie określonych czynności. Pracownicy nie mieli samodzielności w wykonaniu zlecanej pracy, gdyż wykonywali ją zgodnie z instrukcją zamawiającego oraz wskazanym przez niego miejscu. Wykonywane przez pracowników czynności polegały na obrobieniu pewnej partii mięsa, w określonym kierunku, dla uzyskania produktu o określonych wymogach. Osiągnięty efekt pracy pracowników nie był dziełem w rozumieniu przepisów Kodeksu Cywilnego.

Zdaniem Sądu orzekającego czynności wykonywane przez pracowników były w istocie realizowane w ramach umów starannego działania, mających charakter umów zlecenia, co rodzi obowiązek objęcia ich ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym oraz zdrowotnym i wypadkowym z tytułu wykonywania umów zlecenia na rzecz firmy odwołującej.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., obciążając w pkt 2 sentencji wyroku, odwołującego obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 300 zł stosownie do wartości sporu i nakładu pełnomocnika procesowego organu rentowego przyjmując, iż celowym jest obciążenia strony odwołującej kosztami zastępstwa procesowego we wskazanej części.

Z tych przyczyn sąd nie obciążył odwołującego pozostałą częścią kosztów zastępstwa procesowego stosując zasady wynikające z art. 102 k.p.c.